

GALAXIA MAGICĂ

Mama m-a lăsat în sala de lectură a bibliotecii, unde îmi place să-mi petrec timpul, până ce ea își rezolvă problemele prin oraș.

Plimbându-mă printre rafturile cu cărți, am observat o carte oarecum diferită de celelalte. Aspectul era același ca al multor cărți: titlul scris cu litere aurii, copertă roșie, dar totuși avea ceva special.

M-am apropiat de ea, iar când am luat-o, mi-am dat seama că nu avea pagini. Am încercat să le caut, dar în locul lor am găsit o galaxie. Mirarea și emoția mea a fost mare și fără a ezita ....am intrat în „ea”.

Am călătorit o perioadă de timp, parcă zburam sau pluteam și aveam impresia că sunt Meg din „O buclă în timp”, până ce am ajuns într-un loc plin cu flori, loc ce mi se părea cunoscut. În apropiere era o casă- familiară și ea-,iar în fața ei pe o masă frumos decorată se afla un coș de Paște. O fetiță, îmbrăcată cu o blăniță roz, alerga fericită pe covorul înmiresmat. Lângă mine se afla cartea „magică” și atunci mi-am dat seama că am călătorit în trecut. Mă aflam în grădina de flori a bunicii, la primul meu Paște. O căldură puternică mi-a învăluit sufletul. Emotie? Extaz? Eram mirat de tot ce vedeam. Voiam să rămân o veșnicie, dar eram speriat, neștiind cum voi ajunge înapoi și cât timp am lipsit din prezent; așa că, am luat cartea și am pătruns din nou în galaxie.

De data aceasta am ajuns sub un trandafir galben,imens. Lângă mine se afla un băiețel ce se juca cu o pisică. Mi-am dat seama că era verișorul meu. L-am întrebat cum pot ajunge înapoi, dar nu puteam comunica cu el. Sigur nu mă vedea și nici nu mă auzea. Apoi, am zărit un băiat cu șapcă verde apropiindu-se. Eram tot eu. Aveam în mână o minge roșie și îl chemam pe băiețel să se joace. Dar cum să mă joc eu cu mine?

Speriat, dar plin de speranță am deschis din nou cartea....și am intrat iar....

Am ajuns într-o pădure , unde eram împreună cu familia la un „picnic”. Eu am zărit un fluture multicolor și am alergat după el . N-am prins fluturele, i-am pierdut și urma, dar și eu m-am rătăcit. Acum chiar îmi făceam griji....!

Cu teamă, am deschis din nou cartea pentru a intra în „galaxia magică” Voiam să se termine cu aceste călătorii și să „aterizez” în prezent. Parcă ar fi trecut o veșnicie !

Am ajuns în sfârșit ....chiar în același colț din bibliotecă. De pe raft lipsea o carte: cartea roșie, magică. Am așezat-o înapoi cu sfială,uitându-mă la ceas. Era ora șapte....ora la care mama se întorcea după mine.

Am coborât scările și i-am spus mamei că am găsit o carte pe placul meu, pe care nu numai că am citit-o, dar am și trăit-o. Nu cât a înțeles ea din cele spuse, dar un lucru e sigur : am păstrat întâmplarea într-un colț special al sufletului meu.

